

Piątek, 26 listopada 2020 r.

P9_TA(2020)0330

Sytuacja w Etiopii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie sytuacji w Etiopii (2020/2881(RSP)) (2021/C 425/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Etiopii,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego Komisji Josepa Borrella z dnia 9 listopada 2020 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Etiopii,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiego przedstawiciela / wiceprzewodniczącego Komisji Josepa Borrella z dnia 12 listopada 2020 r. i komisarza do spraw zarządzania kryzysowego Janeza Lenarčiča w sprawie Etiopii,
 - uwzględniając oświadczenie komisarza do spraw zarządzania kryzysowego Janeza Lenarčiča z dnia 19 listopada 2020 r. pt. „Konflikt w Tigraju – wsparcie humanitarne UE dla uchodźców z Etiopii docierających do Sudanu”,
 - uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 4 listopada 2020 r.,
 - uwzględniając oświadczenia wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Michelle Bachelet z dni 6 i 13 listopada 2020 r. w sprawie Tigraju,
 - uwzględniając nieformalne rozmowy prowadzone 24 listopada 2020 r. w Radzie Bezpieczeństwa ONZ na temat konfliktu toczącego się w regionie Tigraj w Etiopii,
 - uwzględniając sprawozdanie Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) z dnia 11 listopada 2020 r. na temat sytuacji w Etiopii,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Komisji Unii Afrykańskiej JE Moussy Fakiiego Mahamata z dnia 9 listopada 2020 r. w sprawie sytuacji w Etiopii,
 - uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 9 listopada 2020 r.,
 - uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich UE z dnia 19 listopada 2020 r.,
 - uwzględniając konstytucję Federalnej Demokratycznej Republiki Etiopii przyjętą w dniu 8 grudnia 1994 r., w szczególności przepisy rozdziału III dotyczącego podstawowych praw i wolności, praw człowieka i praw demokratycznych,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ,
 - uwzględniając drugi przegląd umowy z Kotonu,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecny konflikt zbrojny między federalnym rządem Etiopii a władzami regionu Tigraj, którym przewodzi Tigrajski Ludowy Front Wyzwolenia (TPLF), doprowadził do setek ofiar śmiertelnych wśród ludności cywilnej i do masowych przesiedleń ludności;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

- B. mając na uwadze, że 4 listopada 2020 r., dzień po pojawieniu się doniesień o ataku TPLF na bazę wojskową rządu federalnego w położonym na północy kraju regionie Tigraj, rząd Etiopii ogłosił stan wyjątkowy i rozpoczął operacje wojskowe w tym regionie; mając na uwadze, że od tego czasu miały miejsce konfrontacje zbrojne między siłami federalnymi (armią federalną, specjalnymi siłami policyjnymi regionu Amhara i lokalnymi bojówkami regionu Amhara) a siłami regionalnymi (specjalnymi siłami policyjnymi Tigraju i bojówkami) lojalnymi wobec TPLF;
- C. mając na uwadze, że rozbieżności polityczne między PP a TPLF jeszcze bardziej pogłębiły się wraz z odroczeniem przez rząd federalny wyborów krajowych zaplanowanych na maj 2020 r. ze względu na kryzys związany z COVID-19;
- D. mając na uwadze, że we wrześniu 2020 r. władze regionu Tigraj, którym przewodzi TPLF, przeprowadziły własne wybory, które rząd Etiopii uznał za nielegalne, ponieważ ich kadencja miała się zakończyć we wrześniu 2020 r.; mając na uwadze, że parlament federalny uznał proces wyborczy w regionie Tigraj za nielegalny; mając na uwadze, że przywódcy Tigraju oświadczyli, że nie uznają już administracji federalnej ani jej przepisów; mając na uwadze, że 3 listopada 2020 r. parlament federalny uznał TPLF za ugrupowanie terrorystyczne;
- E. mając na uwadze, że 8 listopada 2020 r. TPLF zwróciła się do Unii Afrykańskiej z propozycją rozmów, jednak rząd federalny wykluczył jakąkolwiek możliwość negocjacji z TPLF i odrzucił międzynarodowe apele o dialog i mediację, argumentując, że konflikt w Tigraju jest sprawą wewnętrzną, której nie należy podnosić na forum międzynarodowym; mając na uwadze, że UE zaoferowała swoje wsparcie, aby pomóc w deeskalacji napięć, powrocie do dialogu i zapewnieniu praworządności w całej Etiopii;
- F. mając na uwadze, że w 2018 r. Abiy Ahmed zawarł historyczne porozumienie pokojowe z Erytreą, które zakończyło trwające ponad dekadę zawieszenie stosunków dyplomatycznych i handlowych między obydwojoma państwami; mając na uwadze, że rząd Abiyego podjął istotne kroki w celu uwolnienia dziennikarzy i więźniów politycznych, umożliwienia działalności wcześniej zakazanym grupom opozycyjnym oraz przyjęcia nowych przepisów dotyczących organizacji społeczeństwa obywatelskiego i zwalczania terroryzmu; mając na uwadze, że rząd spotkał się ostatnio z krytyką spowodowaną aresztowaniem polityków opozycji; mając na uwadze, że nadal istnieją obawy co do przyjęcia nowej ustawy mającej na celu ograniczenie mowy nienawiści i dezinformacji, która może negatywnie wpłynąć na wolność wypowiedzi;
- G. mając na uwadze, że niektóre grupy polityczne powiązane z grupami etnicznymi w Etiopii, które czują się marginalizowane przez federalistyczny system rządów Etiopii, twierdzą, że system ten doprowadził do etnicznego faworyzowania i dyskryminacji etnicznej;
- H. mając na uwadze, że w czerwcu 2020 r. po śmierci Hachalu Hundessy, piosenkarza i aktywisty z regionu Oromia, doszło do licznych aktów przemocy, a setki osób zabito i aresztowano; mając na uwadze, że 1 listopada 2020 r. ponad 50 osób z regionu Amhara zginęło w wyniku ataków na trzy wioski, powszechnie postrzeganych jako motywowane względami etnicznymi i prawdopodobnie przeprowadzanych przez Armię Wyzwolenia Oromii (OLA), separatystyczną bojówkę Frontu Wyzwolenia Oromii (OLF);
- I. mając na uwadze, że według Narodowego Ruchu Amhary władze Etiopii zakazały pokojowych protestów przeciwko zabójstwom na tle etnicznym, które to protesty miały się odbyć 28 października 2020 r.;
- J. mając na uwadze, że według międzynarodowych organizacji praw człowieka od początku konfliktu doszło do szeregu masowych morderstw cywilów w różnych częściach Tigraju, w tym do masakry, która miała miejsce w nocy z 9 listopada 2020 r. w mieście Mai-Kadra w regionie Tigray, a zabicie setek cywilów podczas tej masakry nosi znamiona zbrodni wojennej;
- K. mając na uwadze, że według międzynarodowych organizacji praw człowieka osoby pochodzące z Tigraju i mieszkające w innych częściach kraju zostały zawieszane w pracy i pozbawione możliwości wylotu z kraju; mając na uwadze doniesienia o inwigilacji fizycznej i cyfrowej, masowych arbitralnych aresztowaniach i zatrzymaniach;
- L. mając na uwadze, że prezydent Tigraju potwierdził, że jego siły wystrzeliły rakiety w kierunku lotniska Asmara w Erytrei;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

- M. mając na uwadze, że śmiertelne walki między etiopskimi siłami federalnymi a TPLF wzbudziły międzynarodowe obawy co do zagrożeń związanych z pogorszeniem sytuacji w zakresie bezpieczeństwa lub wywołaniem nowych niepokojów w Etiopii, co może mieć reperkusje dla krajów sąsiadujących i potencjalnie zdestabilizować cały region Rogu Afryki; mając na uwadze, że Etiopia wycofała z Somalii oddziały, które walczyły z islamskimi rebeliantami; mając na uwadze, że władze Kenii zwiększyły środki bezpieczeństwa na granicy z Etiopią, obawiając się eskalacji napięć;
- N. mając na uwadze, że skala współpracy UE na rzecz rozwoju z Etiopią jest jedną z największych na świecie i opiewa na kwotę 815 mln EUR w latach 2014–2020; mając na uwadze, że Etiopia jest również jednym z głównych beneficjentów kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki, przyjmując pomoc o wartości ponad 271,5 mln EUR w latach 2015–2019; mając na uwadze, że w 2020 r. UE przeznaczyła na projekty humanitarne w Etiopii 44,29 mln EUR, wspierając działania ratujące życie osobom wewnątrznie przesiedlonym z powodu przemocy lub zagrożeń naturalnych;
- O. mając na uwadze, że Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) domagało się dostępu do regionu Tigraj, który od początku walk pozostaje całkowicie odizolowany (bez dostępu do internetu i sieci telefonicznej); mając na uwadze, że według UNHCR brak elektryczności, telekomunikacji, dostępu do paliwa i gotówki ogranicza wszelką pomoc humanitarną w Tigraju i pozostałej części Etiopii, w tym pomoc skierowaną do rannych i zabitych w walkach;
- P. mając na uwadze, że jeszcze przed rozpoczęciem walk w Etiopii było 15,2 mln osób potrzebujących pomocy humanitarnej, z czego 2 mln w regionie Tigraj; mając na uwadze, że region Tigraj jest piątym pod względem liczby ludności regionem Etiopii, zamieszkiwanym przez ponad 6 mln osób, w którym schronienie znalazło także 100 000 osób wewnątrznie przesiedlonych i 96 000 erytrejskich uchodźców; mając na uwadze, że kraj ten posiada kilka dużych obozów dla uchodźców, a według organizacji pozarządowych 44 % ich mieszkańców stanowią dzieci;
- Q. mając na uwadze, że Etiopia jest sygnatariuszem umowy z Kotonu, która stanowi w art. 96, że poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności jest podstawowym elementem współpracy AKP-UE,
- R. mając na uwadze, że walki przyniosły tysiące ofiar śmiertelnych i rannych po obu stronach oraz doprowadziły do poważnych naruszeń praw człowieka i pogwałcenia międzynarodowego prawa humanitarnego; mając na uwadze, że według UNHCR na dzień 22 listopada 2020 r. ponad 38 500 uchodźców uciekło z rejonu konfliktu i przekroczyło granicę z Sudanem; mając na uwadze, że ONZ ostrzega przed „kryzysem humanitarnym na wielką skalę”, a jej agencje liczą się z napływem 200 000 uchodźców w ciągu sześciu miesięcy; mając na uwadze, że walki powodują również wewnętrzne przesiedlenia ludności; mając na uwadze, że UNHCR zwróciło się już do obu stron konfliktu o otwarcie korytarzy umożliwiających wydostanie się ludziom i jednocześnie dostarczenie pomocy; mając na uwadze, że międzynarodowe organizacje humanitarne w terenie są słabo wyposażone i zmagają się z niedoborem zasobów niezbędnych do zajęcia się nowo przybyłymi uchodźcami i ofiarami przemocy; mając na uwadze, że agencje ONZ starają się o 50 mln USD natychmiastowego finansowania, które zostanie przeznaczone na zapewnienie żywności i utworzenie nowych obozów; mając na uwadze, że Komisja Europejska uruchamia wstępną pomoc nadzwyczajną w wysokości 4 mln EUR, aby pomóc przesiedleńcom przybywającym do Sudanu;
1. jest głęboko zaniepokojony ostatnimi wydarzeniami w Etiopii, w tym stosowaniem przemocy i zarzutami dotyczącymi poważnych naruszeń podstawowych praw człowieka; potępia trwający konflikt zbrojny między federalnym rządem Etiopii a władzami regionu Tigraj, którym przewodzi TPLF; wzywa obie strony do natychmiastowego ogłoszenia zawieszenia broni i do rozwiązania sporów politycznych za pomocą środków demokratycznych, zgodnie z konstytucją kraju, aby znaleźć trwałe, pokojowe rozwiązanie sytuacji, ustanowić mechanizm monitorowania zawieszenia broni oraz dążyć do osiągnięcia konsensusu narodowego w drodze pluralistycznego dialogu;
 2. wyraża solidarność z ofiarami i ich rodzinami; ubolewa nad ofiarami śmiertelnymi wśród niewinnej ludności cywilnej i potępia zabójstwa cywilów i egzekucje pozasądowe bez względu na to, kim są ich sprawcy;
 3. wzywa rząd centralny Etiopii i TPLF do podjęcia natychmiastowych działań w celu deeskalacji konfliktu; nalega, aby wszystkie podmioty dbały przede wszystkim o bezpieczeństwo ludzi;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

4. ubolewa nad faktem, że pracownicy organizacji humanitarnych mają obecnie bardzo ograniczony dostęp do rejonów ogarniętych konfliktem; wzywa rząd Etiopii do zapewnienia organizacjom humanitarnym natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do tych obszarów w celu dostarczenia pomocy humanitarnej; ostrzega, że Etiopii, a także państwu sąsiadującym i całemu regionowi grozi poważny kryzys humanitarny;
5. z niepokojem odnotowuje ultimatum wydane przez premiera Abiyego siłom Tigraju, w którym wezwał je do złożenia broni, grożąc, że w przeciwnym razie dojdzie do ataku wojskowego na stolicę regionu Mekelle;
6. przypomina, że celowe ataki na ludność cywilną stanowią zbrodnie wojenne; wzywa siły obu stron do poszanowania międzynarodowych praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego oraz do zapewnienia ochrony ludności na obszarach dotkniętych konfliktem; wzywa wszystkie strony konfliktu i władze regionalne do zminimalizowania szkód dla ludności cywilnej oraz do zapewnienia i umożliwienia cywilom stałego dostępu do podstawowych usług;
7. z głębokim zaniepokojeniem zauważa wzrost napięć i przemocy między grupami etnicznymi w Etiopii; uważa, że niezmiernie ważne jest, aby władze Etiopii i Tigraju sprawowały odpowiedzialne przywództwo, wspierając pluralistyczne środowisko polityczne obejmujące wszystkie podmioty i grupy etniczne;
8. wzywa władze federalne do położenia kresu arbitralnym aresztowaniom i inwigilacji oraz innym działaniom wymierzonym w grupy etniczne; wzywa władze Etiopii do podjęcia zdecydowanych działań przeciwko profilowaniu etniczemu oraz do zapewnienia ochrony mniejszości etnicznych w całym kraju; wzywa rząd Etiopii do wprowadzenia reform, które chronią prawa człowieka i gwarantują wszystkim grupom etnicznym równy dostęp do usług i zasobów publicznych;
9. jest głęboko zaniepokojony coraz częstszym rozpowszechnianiem fałszywych informacji, wykorzystywaniem mowy nienawiści i podburzaniem przeciwko sobie grup etnicznych w celu zaognienia obecnego konfliktu w Tigraju; wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt, aby powstrzymały się od stosowania podburzającego języka i mowy nienawiści zarówno w internecie, jak i poza nim; wzywa władze krajowe i lokalne, organizacje medialne i społeczeństwo, aby nie brały udziału w podżeganiu do przemocy, dyskryminacji lub wrogości wobec zagrożonych grup ludności;
10. wzywa państwa sąsiadujące z Etiopią, w tym Erytreę, a także inne państwa w szeroko rozumianym regionie, takie jak kraje dorzecza Nilu, aby powstrzymały się od wszelkich interwencji politycznych i wojskowych, które mogłyby podsycać konflikt; podkreśla, że w przeciwnym wypadku może dojść do destabilizacji całego regionu, co będzie miało katastrofalne skutki dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego; podkreśla, że państwa sąsiadujące z Etiopią mogą odegrać kluczową rolę w zapewnianiu dyplomatycznego wsparcia na rzecz deeskalacji konfliktu;
11. wyraża pełne poparcie dla prowadzonych przez Unię Afrykańską działań mediacyjnych i deeskalacyjnych zainicjowanych przez południowoafrykańską prezydenturę UA, w szczególności dla mianowania trzech specjalnych wysłanników UA, i wzywa wszystkie zaangażowane strony do aktywnej współpracy i zaangażowania się w wysiłki mediacyjne UA; wzywa władze Etiopii do współpracy z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Unia Afrykańska, IGAD i Unia Europejska, aby nawiązać pluralistyczny dialog w celu osiągnięcia pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w kraju i w regionie;
12. jest głęboko zaniepokojony faktyczną blokadą komunikacyjną w położonym na północy kraju regionie Tigraj; wzywa rząd Etiopii, aby w geście odpowiedzialności i przejrzystości jego operacji wojskowych w regionie przywrócił wszystkie formy komunikacji z Tigrajem oraz umożliwił swobodną komunikację między mieszkańcami Tigraju; podkreśla znaczenie i potrzebę dostępu do informacji zarówno w internecie, jak i poza nim, ponieważ prawo wszystkich ludzi do informacji i dostępu do informacji ma szczególne znaczenie w sytuacji kryzysowej; apeluje o umożliwienie niezależnego relacjonowania wydarzeń w regionie; podkreśla znaczenie natychmiastowego przyznania niezależnym mediom dostępu do Tigraju; wzywa rząd Etiopii do pełnego poszanowania wolności słowa, zrzeszania się i prasy, co przewiduje konstytucja Etiopii, i do zwolnienia niesłusznie zatrzymanych dziennikarzy i blogerów; głęboko wierzy, że pokojowe protesty stanowią część demokratycznego procesu oraz że należy unikać nadmiernej użycia siły niezależnie od okoliczności;
13. wzywa wszystkie strony konfliktu do zagwarantowania bezpiecznego i swobodnego przepływu ludności cywilnej oraz do zapewnienia poszanowania prawa do wolności zgromadzeń;
14. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt w leżącym na północy kraju regionie Tigraj do zagwarantowania nieograniczonego dostępu niezależnym obserwatorom praw człowieka w celu zadbania o przestrzeganie międzynarodowych standardów praw człowieka; wzywa wszystkie strony konfliktu do ścisłej współpracy z odpowiednimi podmiotami w celu przeprowadzenia przejrzystego dochodzenia w sprawie masakry w mieście Mai-Kadra i wzywa do bezzwłocznego pociągnięcia sprawców tego przestępstwa do odpowiedzialności i postawienia ich przed sądem;

Piątek, 26 listopada 2020 r.

15. wzywa władze federalne Etiopii do przeprowadzenia szczegółowego, niezależnego, skutecznego i bezstronnego dochodzenia w sprawie wszystkich zabójstw i naruszeń praw człowieka, w tym przypadków nadmiernego użycia siły, arbitralnych zatrzymań i wymuszonych zaginięć, oraz wzywa władze Tigraju do współpracy w tych dochodzeniach; wzywa wszystkie organy władzy w Etiopii do aktywnego zwalczania bezkarności; przypomina rządowi Etiopii o spoczywającym na nim obowiązku zagwarantowania praw podstawowych, w tym dostępu do wymiaru sprawiedliwości i prawa do sprawiedliwego i niezależnego procesu, zgodnie z Afrykańską kartą praw człowieka i ludów oraz innymi międzynarodowymi i regionalnymi instrumentami praw człowieka, w tym umową z Kotonu; nalega, aby władze Etiopii zapewniły poszanowanie zasad praworządności i sprawiedliwe rządy prawa w całej Etiopii;

16. wzywa do ścisłej współpracy między unijnymi podmiotami dostarczającymi pomoc humanitarną a UNHCR oraz wzywa UNHCR do dalszego udzielania wsparcia uchodźcom, którzy uciekli z miejsc ogarniętych tym konfliktem, w tym w pobliżu obszarów, z których uciekli; przypomina, że rząd Etiopii jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo i ochronę uchodźców i osób wewnątrznie przesiedlonych na swoim terytorium; przypomina, że większość z ponad 96 000 erytrejskich uchodźców przebywa w obozach dla uchodźców w regionie Tigraj; popiera apele wspólnoty międzynarodowej i organizacji humanitarnych o zwiększenie pomocy dla uchodźców i osób przesiedlonych;

17. wzywa UE i jej partnerów do wsparcia sudańskiego rządu i władz lokalnych w pilnych działaniach w odpowiedzi na apele o przyjęcie etiopskich uchodźców uciekających przed walkami w regionie Tigraj; docenia gotowość Sudanu do przyjęcia uchodźców uciekających przed konfliktem; podkreśla pilną potrzebę przygotowania się na przybycie do Sudanu nawet 200 000 uchodźców; uważa, że Etiopia jest ważnym krajem docelowym i tranzytowym dla migrantów, ale także krajem pochodzenia migrantów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby wszystkie finansowane projekty zainicjowane w ramach funduszu powierniczego UE dla Afryki były zgodne z prawami człowieka, w szczególności prawami migrantów i przesiedleńców wewnętrznych;

18. wzywa UE i jej państwa członkowskie do pilnego zgromadzenia oraz do uporządkowanego i skoordynowanego uruchomienia dodatkowych zasobów w celu zaspokojenia wszystkich potrzeb wywołanych konfliktem;

19. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu Etiopii do przeprowadzenia wyborów powszechnych w 2021 r.; wzywa wszystkie podmioty polityczne w całym kraju, aby przed tymi wyborami zaangażowały się w dialog polityczny z udziałem obywateli z różnych środowisk politycznych, ideologicznych, regionalnych i etnicznych; zdecydowanie podkreśla, że wolne, uczciwe, pluralistyczne i wiarygodne wybory mogą odbywać się wyłącznie w atmosferze wolnej od zastraszania, przemocy i prześladowań, przy zagwarantowaniu wolności słowa i zrzeszania się, zgodnie z normami międzynarodowymi; ubolewa, że zobowiązanie do przeprowadzenia wolnych wyborów zostało osłabione przez fakt, że od czerwca 2020 r. zatrzymano kilku polityków opozycji reprezentujących różne opcje polityczne, oraz przez poważne naruszenia proceduralne, które podważają prawo zatrzymanych do rzetelnego procesu sądowego; wzywa władze do uwolnienia wszystkich zatrzymanych osób, chyba że zostaną oskarżone o przewidziane prawem przestępstwa i mogą zostać postawione przed sądem zgodnie z międzynarodowymi standardami rzetelnego procesu;

20. wyraża swoje zaangażowanie na rzecz jedności i integralności terytorialnej Etiopii i wzywa wszystkie podmioty w Etiopii do działania na rzecz pokojowego rozwiązania wszelkich konfliktów wewnątrz kraju;

21. wzywa UE do dalszego stosowania wszelkich koniecznych środków dyplomatycznych w celu współpracy z władzami federalnymi i regionalnymi, a także z partnerami regionalnymi i instytucjami wielostronnymi, tak aby rozwiązać ten konflikt w sposób pokojowy;

22. zobowiązuje swojego Przewodniczącemu do przekazania niniejszej rezolucji Wiceprzewodniczącemu Komisji/Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządowi i parlamentowi federalnemu Etiopii, władzom regionu Tigraj, rządowi Republiki Sudanu, rządowi państw należących do IGAD, Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.